

En redningsaksjon.

Erik Bache Steen

For fem år siden var jeg chief på en kombinert supply/anker/kranfartøy, en amerikansk bygget, 1. generasjons supplybåt. En kveld ble vi av Trafikksentralen på Kvitsøy kalt ut på et hasteredningsoppdrag innover i Ryfylkefjordene. Noe upresist oppkall og beskrivelse, vi hev fortøyninger og gassa på, fikk etterhvert en beskrivelse på området. Det var "en båt" som var i ferd med å gå ned, fikk vi oppgitt. Caterpillarene ble presset til 110%. Mere informasjon kom, det var en mindre båt i nød, rett ved en bestemt holme. Var det ikke mulig å få navn, nummer. etc? Nei, meldingen var innkommet via en hurtigbåt, som selv ikke hadde mulighet til å hjelpe...! Ugly i mosen? Kikkertene sveipet, ingen båt å se, bortsett fra noe som stakk opp av vannet, en halvt nedsunken snekke/sjekte, pillrått og ment for å synke!! Holdt på i 1,5 time for å få havaristen på dekk, forbannet hurtigbåten og kjørte til nærmeste kai. Havnevesenet ville ikke ha båten på sine kaier nei! Hvor gjør vi av den da? Ikke vårt problem, sa de. I mørket ble den stedt til hvile på ukjent posisjon. Neste gang ville vi kanskje spørre litt mer, før vi satte i gang? Tvilsomt, man redder noen i nød. Morro etterpå!